

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 17.12.1981, sp. zn. 8 Co 106/81, ECLI:CZ:NS:1981:8.CO.106.1981.1

Číslo: 13/1984

Právní věta: Pri uplatnení zásady uvedenej v ustanovení § 23 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. pre určenie výšky dane zo mzdy, rozhodujúcej pre zistenie najvyššej percentuálnej výmery starobného (invalidného) dôchodku, sa neprihliada na to, že pracujúci splňal ku dňu vzniku nároku na dôchodok podmienky zákona o dani zo mzdy pre stanovenie tejto dane vo vyššej alebo nižšej sume.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 17.12.1981

Spisová značka: 8 Co 106/81

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Daně, Sociální zabezpečení

Předpisy: 121/1975 Sb. § 14

§ 23 odst. 3

§ 31 odst. 1

§ 34 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Úrad dôchodkového zabezpečenia v Bratislave rozhodnutím z 1. 7. 1981 priznal navrhovateľovi od 2. 7. 1981 invalidný dôchodok 1661 Kčs a k tomu zvýšenie o 30 Kčs mesačne. Dôchodok priznal vo výške 90 z priemerného mesačného zárobku zisteného z obdobia rokov 1976 až 1980.

Krajský súd v Banskej Bystrici na návrh navrhovateľa preskúmal toto rozhodnutie orgánu sociálneho zabezpečenia a svojím uznesením ho potvrdil ako vecne správne podľa ustanovenia § 249 ods. 1 O. s. p. s odôvodnením, že dávka bola ustálená v správnej výške.

V odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa navrhovateľ namietal nesprávnosť postupu súdu v tom, že nenapravil pochybenie Úradu dôchodkového zabezpečenia, ktorý priemerný mesačný zárobok znížil o daň zo mzdy podľa sadzby, ktorá pre neho neplatila. Uviedol, že daň zo mzdy zo zárobku 2263 Kčs mal len 208 Kčs. Okrem toho poukazoval na svoje ťažké poškodenie zdravia, na nepriaznivé rodinné pomery ako aj na to, že invalidný dôchodok pracujúceho v II. pracovnej kategórii má činiť 2150 Kčs.

Najvyšší súd SSR uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Z odôvodnenia:

Spornou otázkou pri posudzovaní zákonnosti preskúmaného rozhodnutia (so zreteľom na námietky navrhovateľa) bola v prejednávanej veci správnosť postupu Úradu dôchodkového zabezpečenia pri určovaní výšky priznaného dôchodku. Treba zdôrazniť, že výška invalidného dôchodku, ale aj iných dôchodkov (napr. starobného dôchodku), je závislá (okrem iného) od dĺžky doby zamestnania po dosiahnutí veku 18 rokov a od výšky priemerného mesačného zárobku. Preskúmaným rozhodnutím zhodnotil tu orgán sociálneho zabezpečenia navrhovateľovi celkom 43 rokov doby zamestnania, z toho 40 rokov po dosiahnutí 18. roku veku. Takto navrhovateľovi zhodnotil celú dobu zamestnania, a to v rozsahu, ako ju vykázali organizácie, v ktorých navrhovateľ pracoval. Výpočet priemerného mesačného zárobku bol tu v súlade s ustanovením § 14 ods. 2 zákona č. 121/1975 Zb. /1/ stanovený z obdobia 1976 až 1980 sumou 2263 Kčs, po úprave podľa ustanovenia § 14 ods. 4 citovaného zákona potom sumou 2088 Kčs. Základnú výmeru (u zamestnania v II. pracovnej kategórii) určil 55 , k tomu pripočítal za každý rok zamestnania v II. pracovnej kategórii od 21. roku zamestnania po 1,5 , priznal aj zvýšenie o 10 000 Kčs podľa ustanovenia § 31 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. a nakoniec priznal zvýšenie o 30 Kčs podľa zákonného opatrenia č. 76/1979 Zb.

Výška invalidného dôchodku (starobného dôchodku) je však obmedzená jednak pevnými sumami a jednak najvyššou percentuálnou výmerou (§ 34 ods. 3 a § 23 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb.). V danom prípade pre navrhovateľa prichádza do úvahy obmedzenie do výšky 90 % priemerného mesačného zárobku (neobmedzeného podľa ustanovenia § 14 ods. 4 zákona č. 121/1975 Zb., zníženého o daň zo mzdy). Sadzba dane zo mzdy sa určuje bez ohľadu na sadzbu, ktorá platila pre pracujúceho v deň vzniku nároku na dôchodok, vždy jednotne podľa stĺpca 5 tabuľky dane zo mzdy, ktorá platí pre daňovníkov starších ako 50 rokov a daňovníčky staršie ako 45 rokov, ak nevyživujú žiadnu osobu alebo len jednu osobu. Preto aj v prípade navrhovateľa bolo treba priemerný mesačný zárobok 2263 Kčs znížiť o daň zo mzdy podľa jednotnej sadzby a nie podľa sadzby, ktorá pre neho platila v deň vzniku nároku na invalidný dôchodok.

Takto postupoval správne pri výpočte invalidného dôchodku aj Úrad dôchodkového zabezpečenia, a preto tvrdenie navrhovateľa nemohol brať do úvahy.

Keďže výška dávky bola navrhovateľovi správne ustálená, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

1) Úplné znenie tohto zákona so zmenami a doplnkami bolo teraz vyhlásené pod č. 30/1983 Zb.